

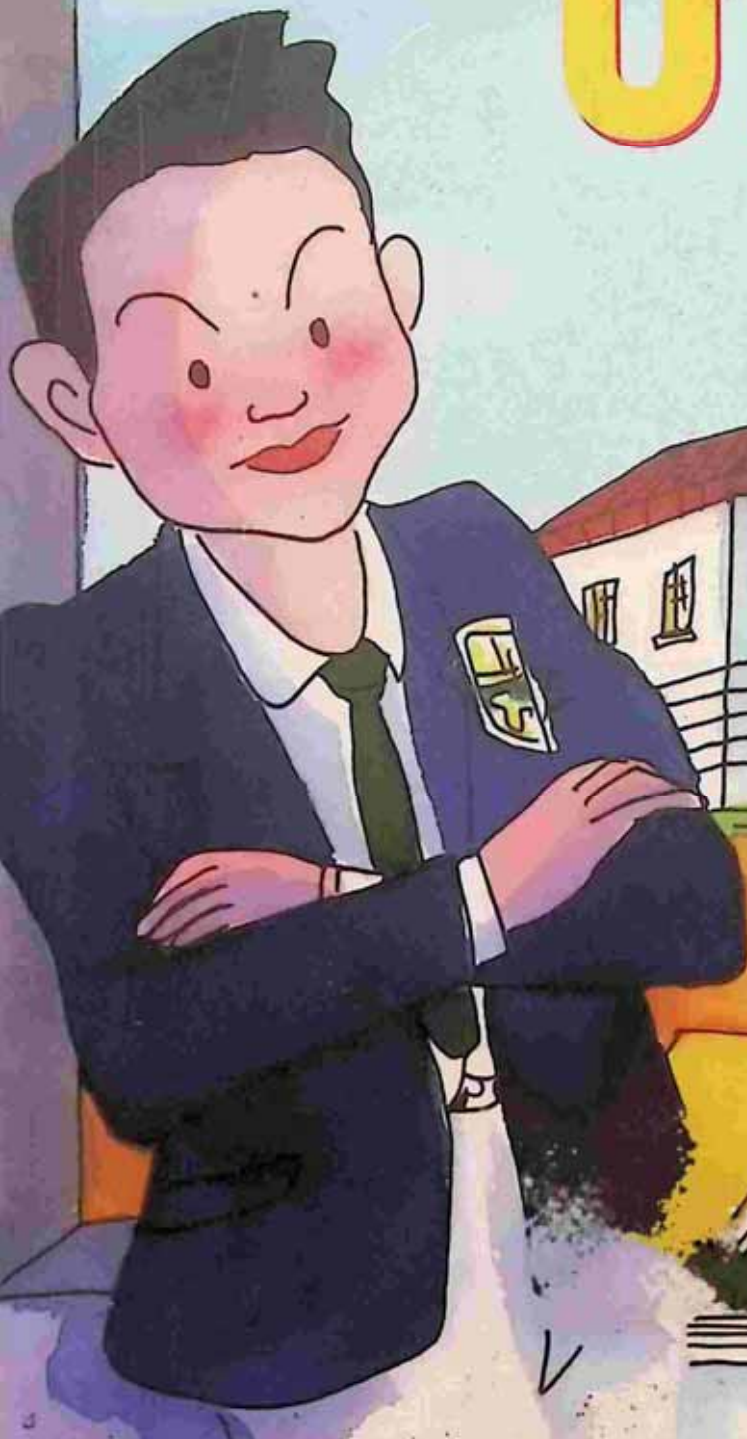
ဝိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

စင်ကာပူအမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး
လီကွမ်ယု ရဲ့
အစောပိုင်းနှစ်များ

ဟယ်ရီ

အရွယ်ရောက်၍

ဝင်းလှိုင်ဦး (၂၀၁၅)

The Early Years of Lee Kuan Yew

Harry

Grows Up
Illustrated by
PATRICK YEE

mgvye.com

ဟယ်ရီရဲ့ အရွယ်ရောက်စ(ငယ်ဘဝဖြတ်သန်းပုံ) ဆိုတဲ့
 ယခုရုပ်ပြစာအုပ်ဟာ စင်ကာပူနိုင်ငံရဲ့ ကမ္ဘာကျော်ခေါင်းဆောင်ကြီး
လီကွမ်ယုရဲ့ ဘဝဖြတ်သန်းမှုကို ဖော်ညွှန်းတဲ့ စာအုပ်တွဲတွေထဲ တစ်အုပ်ပါ။
 ယခုစာအုပ်မှာဆိုရင် ကိုလိုနီခေတ်မှာ မွေးဖွားခဲ့တဲ့ ဟယ်ရီခေါ် **လီကွမ်ယု**ရဲ့
 တက္ကသိုလ်တက်စ ဆယ်ကျော်သက်ဘဝကို မြင်တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
 စင်ကာပူကို ဂျပန်တွေ ဝင်လာတဲ့အခိုက်နဲ့ ကြုံပြီး
 သူ့ရဲ့ ဆယ်ကျော်သက်ဘဝဟာ ပြောင်းပြန်ဇောက်ထိုး ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။
 ဟယ်ရီခေါ် လီကွမ်ယုတစ်ယောက်ရဲ့ ခေတ်ပျက်ကြီးထဲက ရုံးထွက်နိုင်ခဲ့တဲ့
 ဇွဲသတ္တိတွေ၊ ဂျပန်ခေတ် သူ့အလုပ်အကိုင်ပုံစံတွေနဲ့
 သူ့ရဲ့ နာမည်ကျော် **PAP** ပါတီကို တည်ထောင်နိုင်ခဲ့တဲ့ အချိန်ကာလအထိ
 ဒီရုပ်ပြစာအုပ်က လူငယ်များ အတုယူဖွယ်၊ အားကျဖွယ် ဖော်ပြသွားမှာပါ။

WHQ002
 1,800.00 KS

ဟယ်ရီ အရွယ်ရောက်စ၊ ဝင်းလိုင်ဦး

အပြင်အဆင် - နိုင်ခွန်အား၊ စာပျက်မှာ ၄၀ မျက်နှာ၊ ၁၈.၅ စင်တီမီ x ၂၅.၅ စင်တီမီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်ဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ကမ္ဘာ့ သံဃာ့လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မိုးရိပ်လမ်း၊ ရန်ကင်း၊
၂၀၁၆၊ ဇူလိုင်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု ၅၀၀

ရောင်းစဉ် 1 8 0 0 ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

စင်ကာပူအမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးလီကွမ်ယုရဲ့အစောပိုင်းနှစ်များ

ဟယ်ရီ
အရွယ်ရောက်စ

The Early Years Of Lee Kuan Yew
HARRY, GROWS UP

Patrick Yee

ဝင်းလှိုင်ဦး

မြန်မာပြန်

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၆

THE
HARRY POTTER
MAGICAL WORLD
OF
HARRY POTTER
PART 1
HARRY POTTER
AND THE
PRISONER OF
AZKABAN
BY
J.K. ROWLING
ILLUSTRATED BY
DAVID LAURENCE
AND
MELISSA MCGEE

mgyc.com

Harry Grows Up

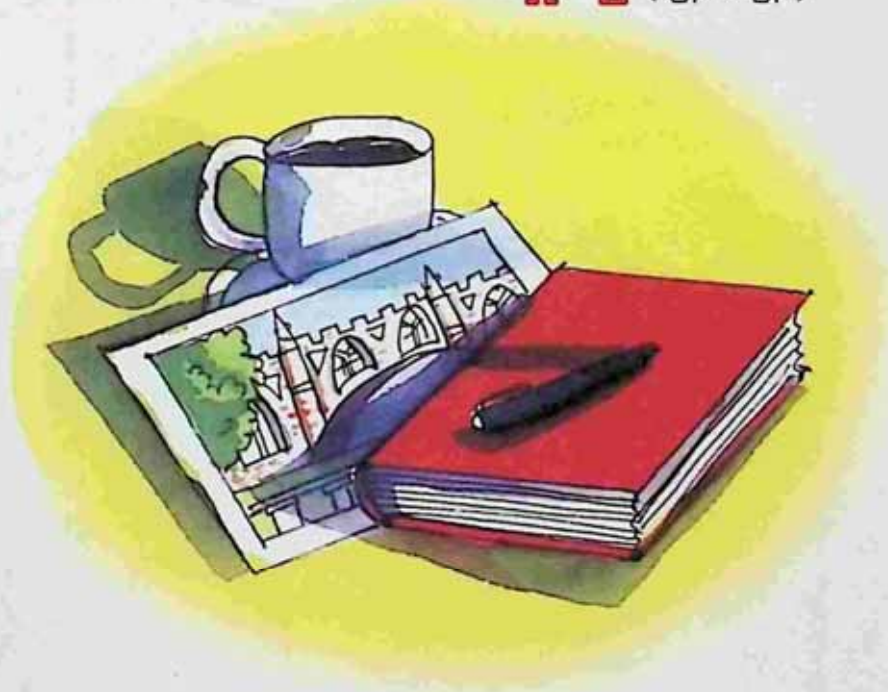
mgyc.com

လီ ကွမ် ယု ရဲ့

ဟယ်ရီ

အရွယ်ရောက်စ

ဝင်းလှိုင်ဦး (၆၆ ၈ ၆၆)

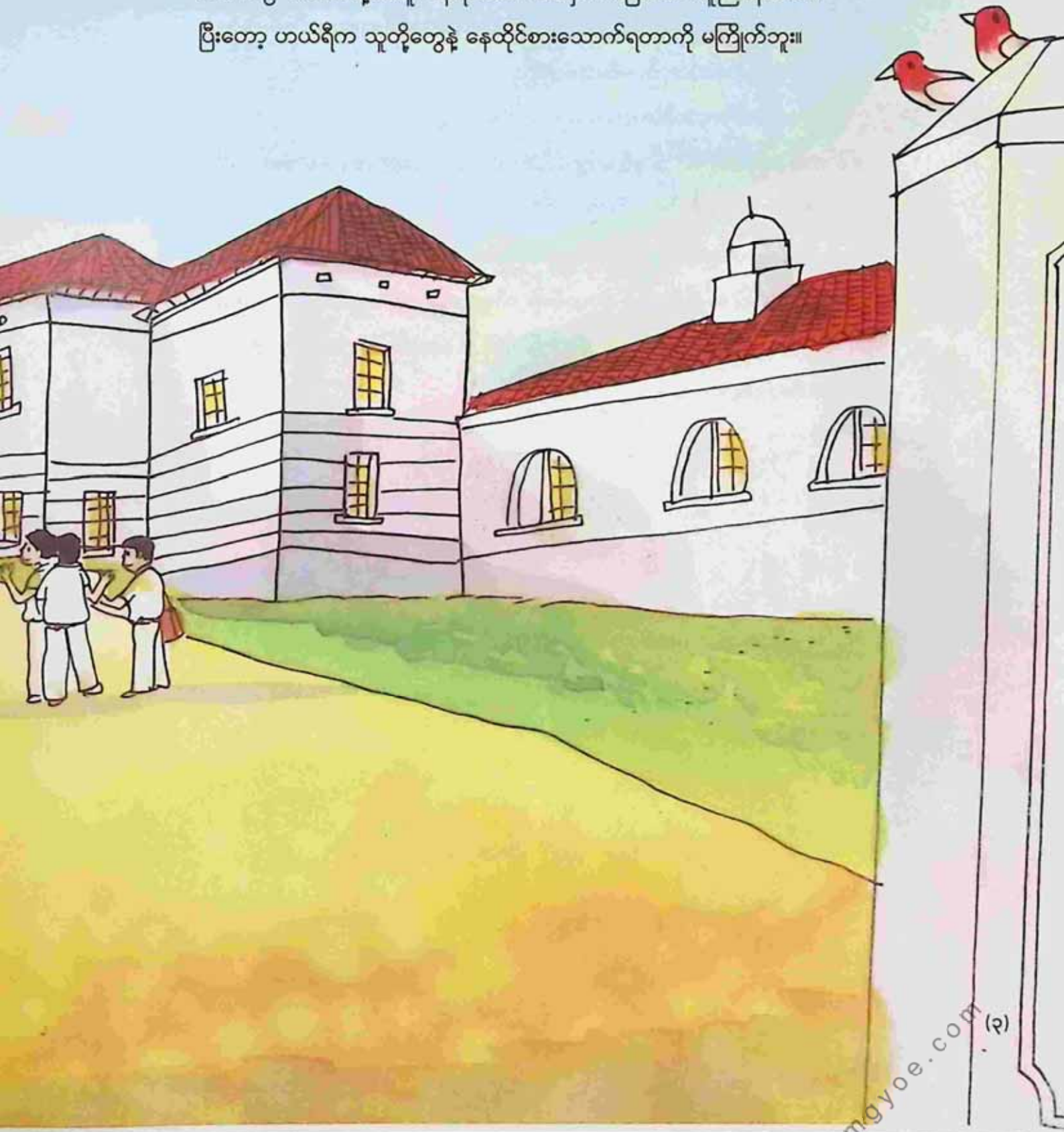

The Early Years of Lee Kuan Yew
Harry
Grows Up
Illustrated by
PATRICK YEE

အသက် ၁၇ နှစ်သား ဟယ်ရီအတွက်တော့ ရက်ဖဲလ်ကောလိပ်က
စိတ်လှုပ်ရှားစရာ နေရာတစ်ခုပေါ့။ အဲဒီမှာ စာသင်ရတာကို သူ့အလွန်
စိတ်ကျေနပ်မိတယ်။ နောက်တော့ သူ စကေးလားရှစ်ရတဲ့အခါ ရက်ဖဲလ်
ကောလိပ်အိမ်ရာဝင်းတစ်ခုမှာ နေထိုင်ခဲ့ရတယ်။

ဟယ်ရီဟာ သူ အကျွမ်းတဝင်မရှိတဲ့ အဆောင်ကြီးတစ်ခုမှာ ကျောင်း
သား ၁၉ ယောက်နဲ့အတူ နေရတယ်။ အဲဒီမှာ အမြဲတမ်း ဆူညံနေတာပဲ။
ပြီးတော့ ဟယ်ရီက သူတို့တွေနဲ့ နေထိုင်စားသောက်ရတာကို မကြိုက်ဘူး။

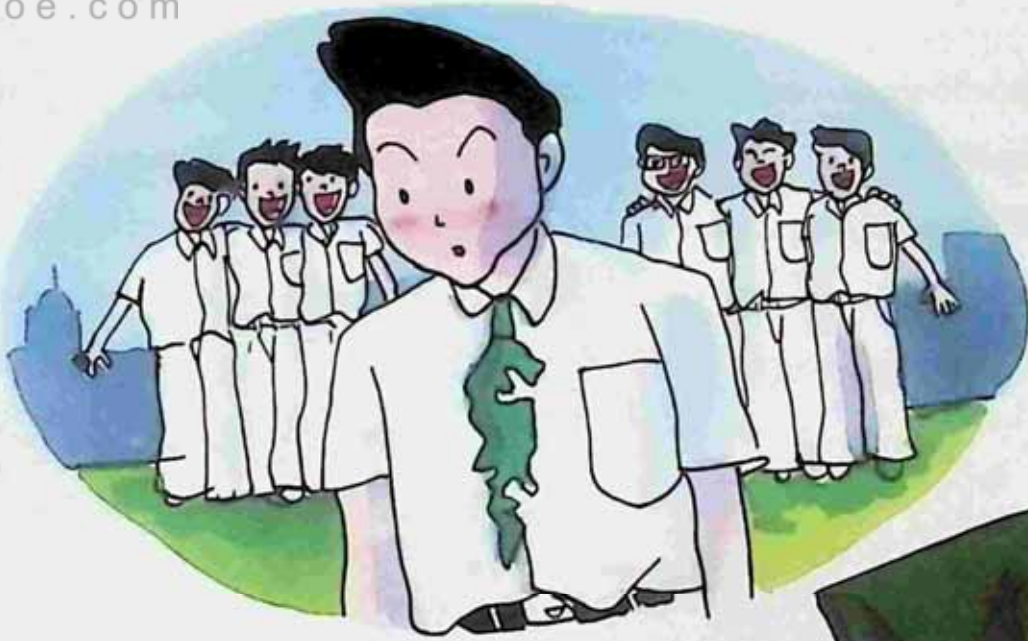

ဟယ်ရီဟာ စာသင်ခန်းသို့သွားတဲ့အခါ ကုတ်အင်္ကျီနဲ့ လည်ပင်းစည်း (Neck Tie) ဝတ်ဆင်ရလေ့ရှိတယ်။ အဲဒီဝတ်စုံကို ဝတ်ရတာဟာ ဟယ်ရီ အတွက် သက်သောင့်သက်သာ မရှိဘူးလို့ ခံစားခဲ့ရတယ်။ အဲဒီအချိန်က စာသင်ခန်း ထဲမှာ လေအေးပေးစက်တွေလည်း မရှိသေးပါဘူး။

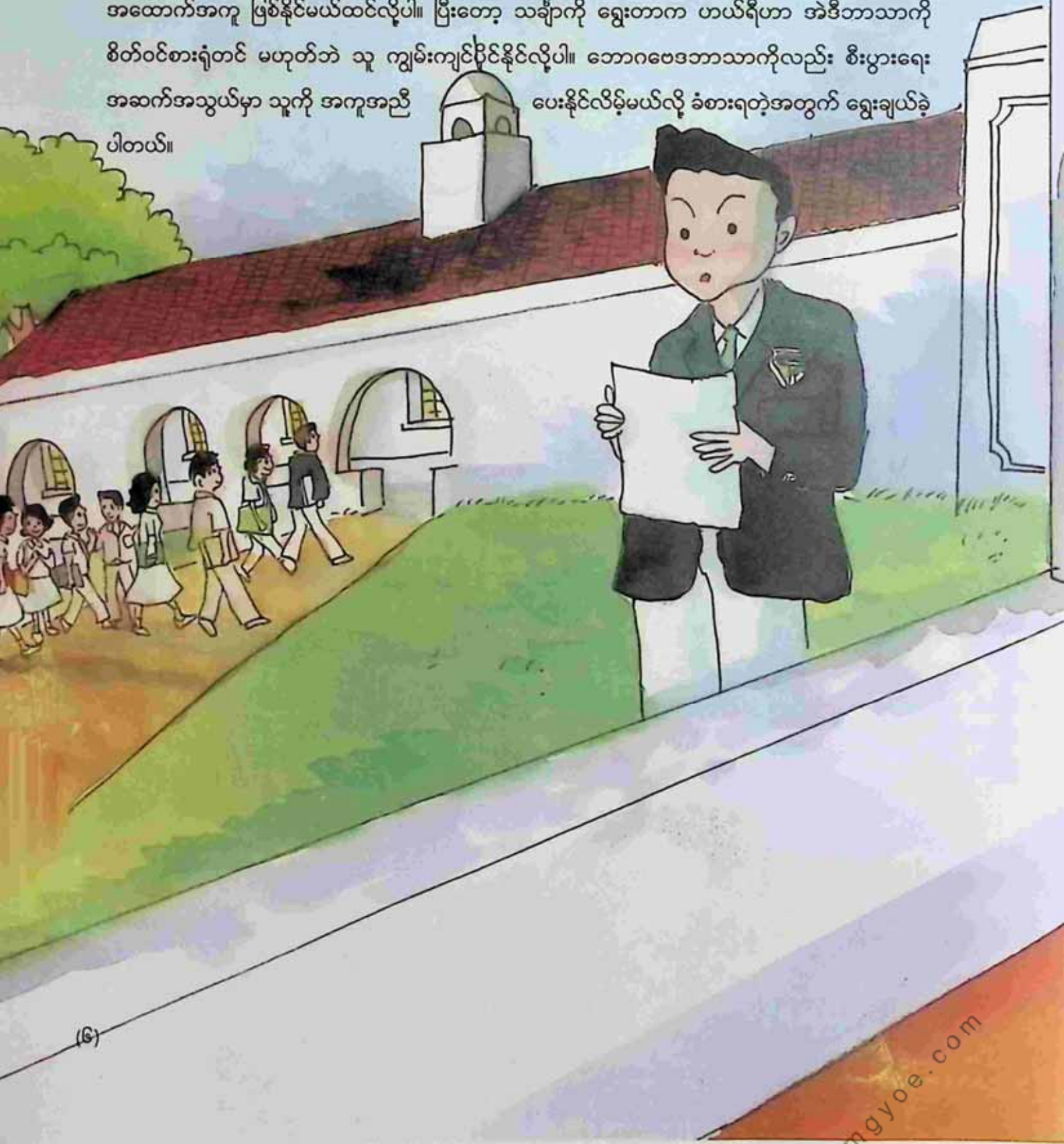
ရက်ဖဲလ်ကောလိပ် ပထမနှစ်မှာ ဟယ်ရီအတွက် အဆိုးဆုံးကာလ တွေက အနိုင်ကျင့်ခံရခြင်းပါပဲ။ ပထမနှစ် ကျောင်းသားတိုင်းဟာ အဲဒီလို ဆိုးရွားတဲ့ ကောလိပ် ကျောင်းသားဘဝ အစိတ်အပိုင်းကို ခက်ခဲစွာ ဖြတ်သန်းကြရတယ်။

စိန်ယာကျောင်းသားတွေက ဆုတ်ဖြုတ်ထားတဲ့ အစိမ်းရောင်နက်တိုင်တစ်ခု ဝတ်ဆင်ဖို့၊ အစိမ်းရောင်အလံ ဝှေ့ယမ်းဖို့၊ သီချင်းဆိုပြဖို့နဲ့ သူ့နှာခေါင်းနဲ့ စကျင် ကျောက်တစ်ခုကို မြေကြီးပေါ်မှောက်လျက် လှိမ့်ပြဖို့ စသည်ဖြင့် ဟယ်ရီကို အတင်း အကျပ် ဖိအားပေးခဲ့တယ်။

ကောလိပ်ကျောင်းသားတစ်ဦးစီဟာ အဓိက ဘာသာ ၃ ခု ရွေးချယ်သင်ကြားကြရတယ်။
 ဟယ်ရီက အင်္ဂလိပ်စာကို ရွေးလိုက်တယ်။ နောင်တစ်ချိန် သူ ဥပဒေပညာ သင်တဲ့အခါ အင်္ဂလိပ်စာက
 အထောက်အကူ ဖြစ်နိုင်မယ်ထင်လို့ပါ။ ပြီးတော့ သင်္ချာကို ရွေးတာက ဟယ်ရီဟာ အဲဒီဘာသာကို
 စိတ်ဝင်စားရုံတင် မဟုတ်ဘဲ သူ ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်လို့ပါ။ ဘောဂဗေဒဘာသာကိုလည်း စီးပွားရေး
 အဆက်အသွယ်မှာ သူ့ကို အကူအညီ ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ခံစားရတဲ့အတွက် ရွေးချယ်ခဲ့
 ပါတယ်။

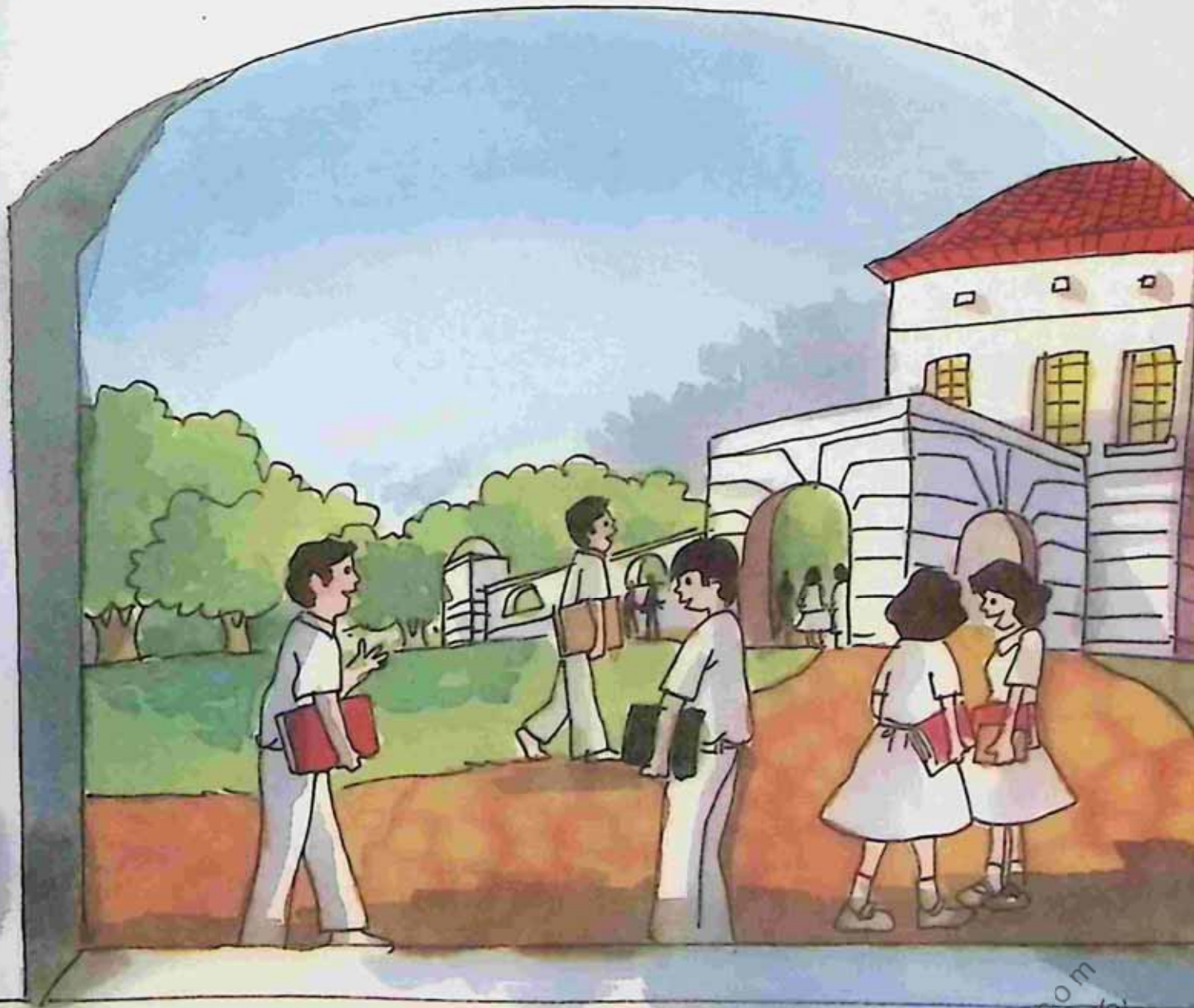
ဟယ်ရီဟာ သင်္ချာစာမေးပွဲတွေမှာ အမှတ်ကောင်းခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ဘာသာ
ရပ်မှာ အမြဲတမ်း အတော်ဆုံး ကျောင်းသားတစ်ယောက်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ အင်္ဂလိပ်
နဲ့ စီးပွားရေးဘာသာရပ်တွေမှာ သင်္ချာလောက် လုပ်နိုင်မယ်လို့ ဟယ်ရီ မယုံကြည်ခဲ့ဘူး။
အင်္ဂလိပ်နဲ့ စီးပွားရေးဘာသာနှစ်ခုစလုံးမှာ သူ့ကိုနိုင်တဲ့ ပထမလူဘက် မိန်းကလေး
တစ်ဦးက Kwa-Geok Choo ပေါ့။

ဟယ်ရီတာ ရက်ဖဲလ်ကောလိပ်ယောကျ်ားလေးကျောင်းမှာ တစ်ဦး
တည်းသော မိန်းကလေးအဖြစ် Kwa- Geok Choo ကို သိခဲ့တယ်။
ဘုရင်မကြီးကပေးတဲ့ Queen's Scholarship အတွက် သူမဟာ ပြိုင်ဘက်
ဖြစ် လာတာက ဟယ်ရီအတွက် ဒုက္ခတွင်းပါပဲ။

ဟယ်ရီရဲ့ ပူပန်မှုဟာ မကြာမီမှာပဲ တွေ့လာရပြီ။ ဒုက္ခတွင်း အစစ်
ဟုတ်လား။ မဟုတ်လားဆိုတာ သိရတော့တယ်။ သူ Queen Scholarship
မရခဲ့ဘူးလေ။

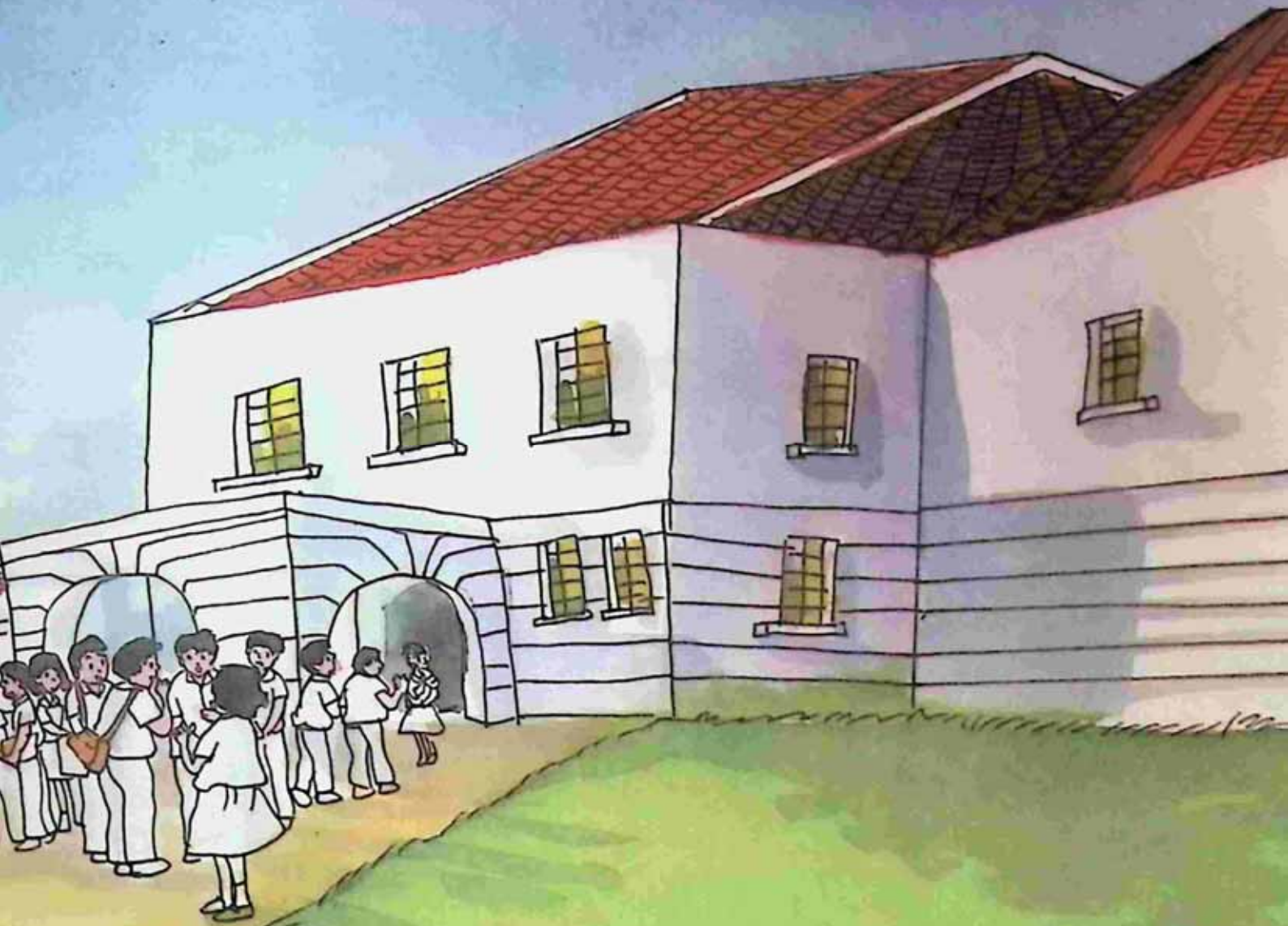

၁၉၄၁၊ ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့ နံနက် ၄ နာရီ၊ ရက်ဖဲလ်ကောလိပ်မှာ
ဗုံးပေါက်ကွဲသံများကြားတော့ ဟယ်ရီ အိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့တယ်။ ဂျပန်တွေဟာ
စင်ကာပူကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နေပါပြီ။

သင်ခန်းစာသင်တဲ့ ဆရာတွေရော၊ ကျောင်းသားရော ကောလိပ်
အတွင်းမှ ထွက်ပြေးခဲ့ရပြီး ကျောင်းတွေ ပိတ်ခဲ့ရတယ်။

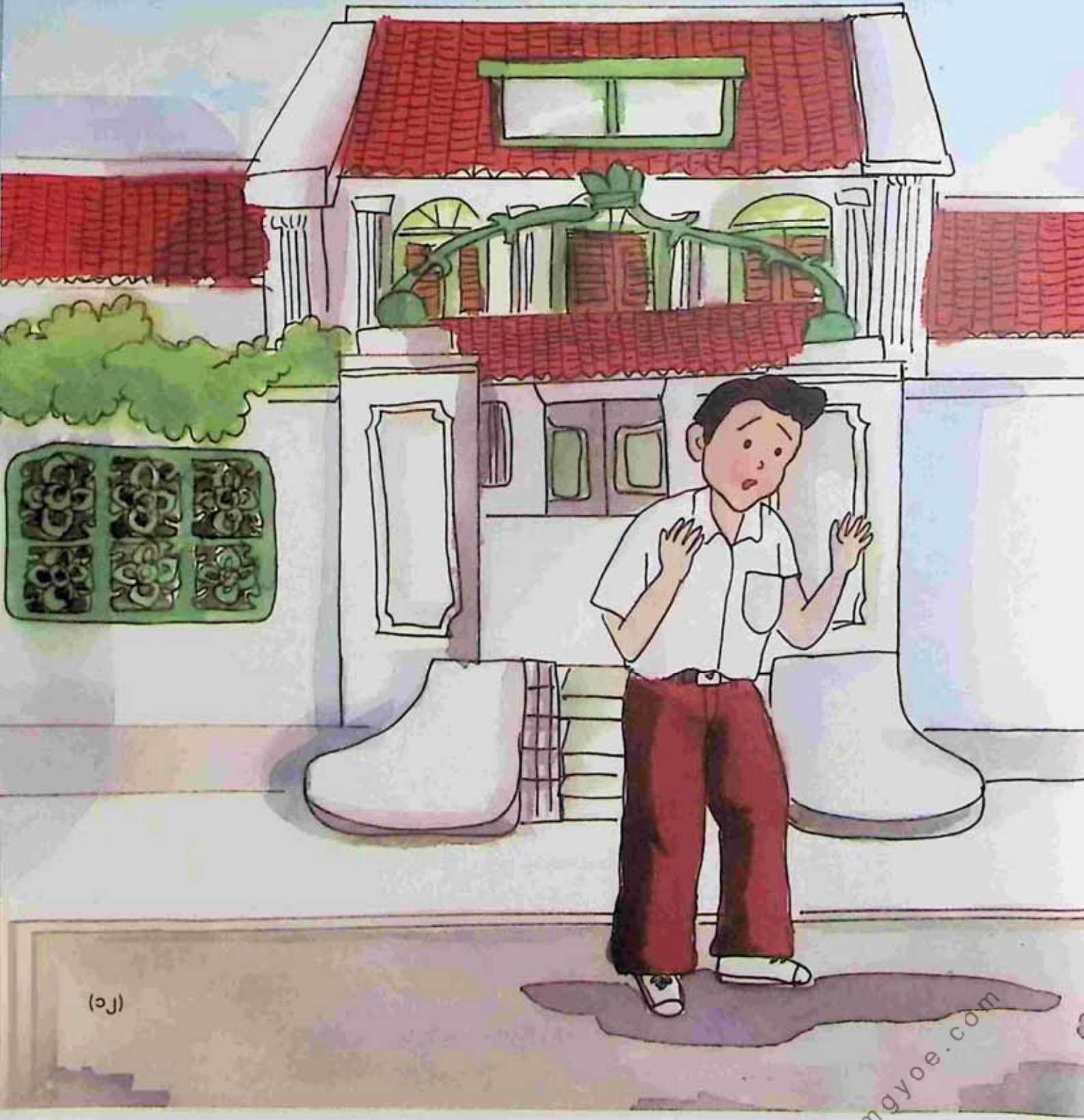
အဲဒီလောက် ပရမ်းပတာ ဖြစ်နေခဲ့တာတောင် ဟယ်ရီ ကတော့
မကြောက်ရွံ့ခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ စစ်ပွဲတွင်း ပါဝင်ပတ်သက်ရခြင်းက သူ့ကိုတော့
နည်းနည်းစိတ်လှုပ်ရှားစေခဲ့တာ အမှန်ပါပဲ။

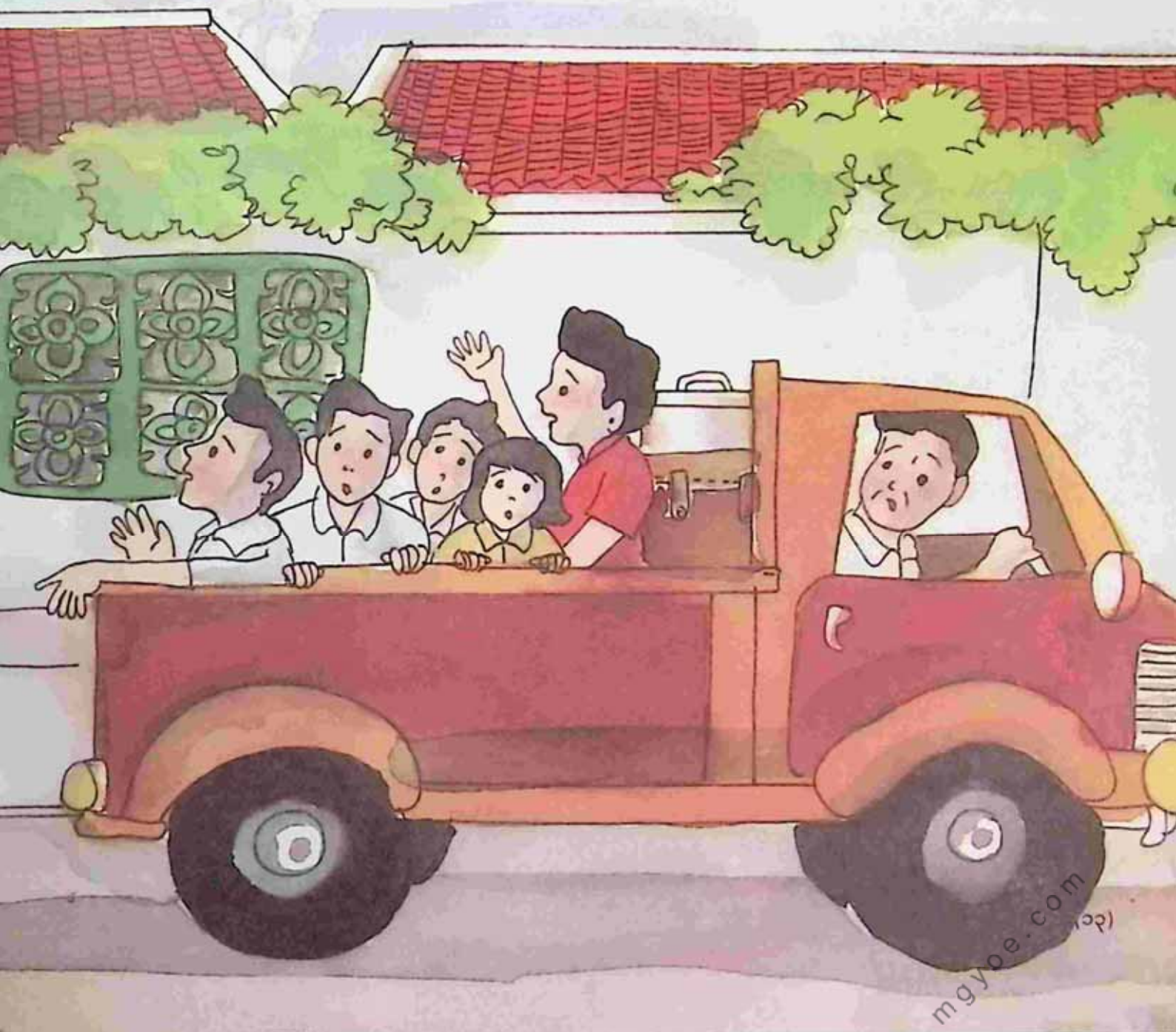

ဟယ်ရီဟာ ရက်ဖဲလ်ကောလိပ်ဌာနခွဲ
 ဆေးဝါးအရန်ဝန်ဆောင်မှုအဖွဲ့နဲ့အတူ အကူအညီပေးဖို့ ခပ်မြန်မြန်
 လက်မှတ်ထိုးခဲ့တယ်။ တစ်လ ကန်ဒေါ်လာ ၆၀ ရတယ်။
 ဟယ်ရီဟာ ကြက်ခြေနီလက်ပက်တို့၊ ဟဲမက်ဦးထုပ်တို့ ဝတ်ဆင်ရပြီး
 သူ့အိမ် Norfolk လမ်းကနေ ဌာနခွဲဖြစ်တဲ့ ကောလိပ်အထိ တစ်နေ့ကို ၆
 မိုင် စက်ဘီးစီးပြီး သွားခဲ့ရတယ်။

ဂျပန်တွေ စင်ကာပူမြေက ဘယ်လောက်ကြာအောင် နေမလဲဆိုတာ
ဘယ်သူတစ်ယောက်ကမှ မသိခဲ့ကြဘူး။

ကျောင်းတွေ ပိတ်လိုက်ပြီ။ Norfolk လမ်း မိသားစုအိမ်ကို စောင့်ရှောက်ဖို့ ဟယ်ရီက ကျန်ခဲ့ရတယ်။ သူ့အမေက Telok Kurau မှာ ရှိတဲ့ အဘိုးဖြစ်သူအိမ်ကို ဟယ်ရီထက်ငယ်တဲ့ မွေးချင်းတွေကို ခေါ်ပြီး ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့တယ်။ မထွက်ခွာခင်မှာ သူ့အမေက ဟယ်ရီအတွက် စည်သွတ်ဘူးတွေ၊ အစားအစာနဲ့ ဆန်တွေ၊ သောက်စရာတွေကို ရေခဲသေတ္တာထဲမှာ အပြည့်ဖြည့်ပေးခဲ့တယ်။

ဘာအလုပ်မှ မရှိ၊ ကျောင်းလည်း မတက်ရ နေ့စဉ်တိုင်းမှာ အန္တရာယ်ကျရောက် နေတာမျိုးနဲ့ ၊ အဲဒီအချိန်မှာ ဟယ်ရီနဲ့တကွ စင်ကာပူနိုင်ငံသားတွေဟာ မလုံခြုံခြင်းနဲ့ စိုးထိတ်ရခြင်းစတဲ့ ခံစားချက်တွေ ခံစားလာရတော့တယ်။ စင်ကာပူနိုင်ငံအတွင်းမှာ ဟယ်ရီနဲ့ အခြားအခြားသောသူတွေဟာ ဆုံးရှုံးခြင်းဆိုက်နေကြတာပေါ့။ အိမ်မှာ နေကြ ရတာကပဲ အလုံခြုံဆုံးပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဟယ်ရီက ဘာမှမလုပ်ဘဲ အိမ်မှာထိုင် အချိန်ကုန် နေရတာကို မလိုလားခဲ့ဘူး။

ဒီတော့ ဟယ်ရီဟာ တရုတ်စာသင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဟယ်ရီဟာ တရုတ် ဘာသာ လွယ်လွယ်ကူကူ သင်လို့ရမယ့် အဘိဓာန်ဝယ်ခဲ့တယ်။ တရုတ်ဝေါဟာရ ၇၀၀ လောက်နဲ့ ထိတွေ့ခွင့်ရခဲ့တာပါ။ နောက်နှစ်ပတ်အကြာမှာ ဟယ်ရီဟာ စာအုပ်ဆိုင်သို့ သွားပြီး နောက်ထပ် အဘိဓာန်ဝယ်ပြန်တယ်။

ဟယ်ရီဟာ တရုတ်ဘာသာစကား လေ့ကျင့်ဖို့ စာအုပ်အတွဲလိုက် ဝယ်ခဲ့တယ်။ နောက်ထပ် လအနည်းငယ်အကြာမှာတော့ ဟယ်ရီဟာ တရုတ်စကားလုံး ၁၅၀၀ ကို ရေးသားဖို့ လေ့လာသင်ယူနိုင်ခဲ့ပြီပေါ့။

တရုတ်ဘာသာ သင်ကြားနေရတာ ဘယ်လောက် စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းလဲ သိပြီးတဲ့နောက် ဟယ်ရီဟာ ဂျပန်စာကိုလည်း သင်ယူဖို့ စိတ်
ပါလာတယ်။ ဂျပန်တွေ ဒီမှာနေကြတုန်း ဟယ်ရီဟာ သူနဲ့သူမိသားစု
အကျိုးအတွက် ဂျပန်ဘာသာသင်ဖို့ စိတ်ကူးခဲ့တာပါ။ ဂျပန်တွေဆီမှာ
အလုပ်ရှာတဲ့အခါ ဒုက္ခမဖြစ်စေဖို့ပေါ့။

ဒါကြောင့် ဟယ်ရီဟာ Queen လမ်းမှာရှိတဲ့ ဂျပန်ဘာသာသင်
ကျောင်းမှာ ၃ လ သင်တန်း တက်ခဲ့တယ်။ ဟယ်ရီဟာ ဂျပန်စာ သင်ယူ ရတာ
ပျော်စရာကောင်းပြီး တရုတ်ဘာသာ သင်ရတာထက် ပိုလွယ်တယ်လို့
သိရတယ်။

LANGUAGE
SCHOOL

